

Mistryně, mám otázku
ohledně rozvoje
vědomí na této
Zemi a na planetách jí
podobných.
Právě teď
vystupujeme
z věku temna, (Ano.)
takže, jak se tento
proces odvíjí, jak začne
vypadat život
na takovéto planetě?
Jinými slovy, řekněme,
že jsme se přehoupli
o takových 10000 let
dopředu a učení Mistryně
bylo každým
akceptováno
a že 20% lidí bylo
zasvěcených nebo nějaké
takové vysoké procento,
(Ano.) pak co...
(Jaké to bude?)
Jak v tomto bodě
začne život vypadat?
Na této planetě, tak?
Ano a jestli byste se
přehoupla za tento bod
(Ano.) a řekněme...
Jsou takové světy,
tedy fyzikální světy,
kde jsou všichni lidé
na velice vysoké úrovni,
řekněme, že všichni lidé jsou
na Páté Úrovni,
mají pak stále ještě
v tomto bodě
fyzická těla? (Mají.)
Nebo se uskuteční nějaký
druh posunu?
Ale není žádná taková
planeta, která by měla jenom
takovou..., rozumíte,
ne všechny fyzické planety
mají všechny tuto
Pátou úroveň. (Rozumím.)
To jen na skutečné planetě,
rozumíte, duchovní planetě.
To je
domov Mistra.

A tyto lidi tam
jsou všichni na Páté Úrovni.
Avšak na Páté – nízké Páté,
střední Páté, vysoké Páté
a super Páté.
A na tomto typu planety
již více
nemáte tělo –
samozřejmě již nemáte touhy
nebo cokoliv jiného, ano? –
a to, co jste měla na mysli,
je fyzická planeta
jako táto, nevidím vás,
fyzická planeta jako táto
a kde všichni lidé
se stanou zasvěcenými
nebo mnoho, nebo většina,
pak se ta planeta
stane lepším místem. Dobrá.
Bude méně válek
nebo vůbec žádné války,
žádné další zabíjení zvířat,
každý bude milovat a
vzájemně sdílet lásku
náklonnost
a majetek s jinými.
A pak budeme mít
šťastnější život.
Méně nešťastných lidí, méně
nebo žádné bezdomovce,
méně nebo žádné
hladové děti, méně nebo
vůbec žádné nemoci. Ano?
A zvířata budou chráněna –
žádní další pojídači
masa, jenom vegetariáni.
(Rozumím.) nebo vegani,
například takto.
Nějak takto to bude.
A budete se procházet
v mírumilovnější atmosféře.
Budete zdravit jeden druhého
každý den s úsměvem
a nebude žádná soutěživost
ve vaší práci.
Každý nechá každého
na pokoji.
Jenom láska a přátelství.
A čím vyšší vědomí
planety, tím intenzivnější

energie
tohoto typu,
víte?
Láska a vlídnost, ano?
A mám další otázku,
o které nevím,
jestli s tím
má něco do činění
nebo ne, ale
my všichni jaksi známe
vaší pozici
ve vesmírné hierarchii
a v tom všem.
Takže by mě jenom
zajímalo, co je
tak významného
ohledně této Země,
že jste přišla
asistovat v tomto procesu?
Každá Země je významná.
Vy jste významní.
Vy, lidé, jste významní.
Musím vám pomáhat, kluci.
Kdo vám pomáhá?
Potápíte se.
Každý se potápí.
Nazýváte to
bezvýznamnosti?
Ne, jenom jsem si myslel...
(Nuže?) Ne, nemyslel jsem to
takhle, ale já jenom...
Nevím, jak často
se to přihodí,
že tohle děláte.
Velice často.
Jestliže nejsem tady,
pošlu někoho jiného,
dobrá, dokud se planeta
nevyvine výš,
k vyššímu vědomí,
aby se připojila k ostatním
v galaxiích,
nebo byla zrušena
a vytvoříme novou. Ano?
A ti, kteří to neumí
udělat,
zůstanou někde jinde
na další podobné planetě.
Koncentrujeme se.
A všechny ty dobré,

všetchny ty ctnostné,
vezmeme nahoru
na jinou ctnostnou planetu.
A ten zbytek,
který to neumí udělat,
shromáždíme
na jiné planetě, která
je podobná jejich úrovni.
Rozumíte mi? (Ano.)
Ano. Je to tak.
Ale tato planeta je nádherná.
Snažíme se zachovat ji
pro mladší duše
a ty zbylí.
Dát jim šanci, aby
využili čas.
Proto máme
TV Nejvyšší Mistryně,
aby se čistila atmosféra
a aby se šířilo
vyšší vědomí
a pozitivní energie
v atmosféře
této planety
a to je způsob, jak to
pozvedáme neviditelně,
a v tom možná
spočívá naděje. Dobře?
Již se to zlepšuje.
(Je to pravda.) Ano! Víte,
všichni vůdcové jsou lepší.
Pomáhají tak
mnohým chudým zemím.
Biliony dolarů,
triliony dolarů
se teď přelévá
z bohatých zemí
do chudých zemí.
A mluví o zastavení
klimatických změn,
mluví o
odzbrojení.
mluví o míru –
vytváří mír,
odzbrojují.
Dokonce Amerika zničila
75 nukleárních hlavic.
A Kolumbie roztavila
všetchny zbraně
a vyrobila z nich

zemědělské náčiní,
nebo někde jinde
na kytary
a tak podobně.
Ano, to se děje.
To se děje.
A mnoho dalších věcí.
Čína povolila svobodu
náboženství! Slyšel jste to?
(To je úžasné.)
Ano! A mohla jsem
dokonce jít do Ruska
přednášet, pamatujete?
Šla jsem do Polska, Ruska.
To jsou země
bývalého komunistického
bloku, nyní se stali evropské.
Žádné hranice.
Můžete cestovat 4000 mil
bez pasu.
Přihodilo se kdy vůbec
něco takového? (Ne.)
Před mnohými
stovkami let
nedělali nikdy
takoveto věci.
Nedělali to.
Tohle všechno dělají až teď.
Vidíte? Je to velice
rychlé, velice rychlé.
A mnoho zemí
radí dětem, aby
jedli zdravě –
zatím nemluví
o vegetariánském soucitu...
ale o zdraví, –
ano, více zeleniny,
více ovoce (Ano.)
a tak dále.
Dobrá, je to příliš pomalé,
aby se nám to líbilo.
Vím, co cítíte.
Já se cítím ještě hůř!
Cítím se více frustrovaná.
Ale musíte vzít to,
co je, vzít cokoliv, co máme.
A je to již velice dobré.
Ano? Co ještě, zlatko?
Jste šťastna z toho,
co jsem vám řekla?

Ano.
Dobrá. Ještě něco?
Tedy, taková vedlejší otázka.
Mám pár přátel,
kteří byli zasvěceni
jiným Mistrem –
stejný, Svatý Mat...
Metoda Quan Yin,
ano, dobrá.
Ano. A přivedl jsem jednoho
člověka na Mistrovu lekci,
a, víte,
bylo to v základě
to samé.
Ano. Teorie, ano. Dobrá.
A bylo to také velmi
příjemné, a být v
jejich přítomnosti,
takže jsem pozoroval
zasvěcovací proces,
a bylo to to samé. (Ano.)
Takže mě jen zajímají
další skupiny,
zdali je v pořádku meditovat
spolu s těmito lidmi?
Určitě, určitě. Můžete.
Je to v pořádku?
Ano, proč by ne?
Jen mě to zajímalo.
Proč ne? (Dobrá, dobře.)
Ano. Dělají-li
stejnou věc,
nezáleží na tom.
Protože jsou místní
tam, odkud jsem.
Jsem jediný v mém okolí.
Ano, chápu.
Proč místo toho
neuděláte něco víc?
Můžete jít s nimi
mezitím, dobrá?
Ale dělejte něco více,
takže,
namísto
následování lidí
nechte lidi následovat vás.
Učím vás být Mistrem,
ne být následovník,
dokonce ani můj.
Dobrá, ale je to v pořádku.

Můžete meditovat s nimi.
Je to jedno.
Můžete také
meditovat s kýmkoli.
Můžete meditovat
v autobuse,
či v letadle,
v parku,
proč ne s některými
praktikujícími meditaci.
Pokud dělají dobro.
Dokonce i když nepraktikují
Světlo a Zvuk,
je v pořádku meditovat
s ostatními lidmi.
Je to jen abyste nedělali
Quan Yin,
když o tom lidé nevědí.
Dobrá?
Mohou si myslet, že jste
šílený, to je všechno.
Přijdou
a zatřepou s vámi, říkají,
„Bolí tě hlava?“
„Je s tebou něco
v nepořádku?“
Pak vás vytrhnou
ze samadhi,
a to může mít
špatný vliv na vaše tělo,
a na vaše
psychické bezpečí,
víte, bezpečný pocit.
A potom, pokaždé, když
budete někde meditovat,
budete mít obavy, že
někdo může přijít
a vytrhnout vás znovu.
Chápete? (Pochopil jsem.)
Dobrá. Ano, kdo ještě?
Co, někdo tam?
Ano, čoko.
Ano, povídejte.
Vím, že překypujete
otázkami.
Dobrá, mluvte a
někdo pojd'te překládat,
ano? Dobrá. (Překlad.)
Překlad. Dobrá.
Překlad Španělštiny.

Španělština.
Mistryně, jste
naš zdroj síly
a podpora dneška.
Jaký bude náš vztah
jako žák s Mistrem,
po té, co
dokončíte svou cestu
přes Pátou úroveň?
To je jednoduchá otázka, ano.
Již chápe
vztah mezi
Mistrem a žákem,
ale jaké to bude po tom,
co odejdete k sobě Domů?
Ano, vím, vím.
To je jednoduchá otázka.
Prostě půjdu. Pak
uděláte, co budete chtít.
Ano, jste více volní, ne?
Nebude potřeba setkání,
nebude potřeba zde sedět.
Nikdo vám nebude říkat:
„Buďte dobří,“ „Meditujte.“
Děkuji za
nejlepší Vánoce vůbec.
Děkuji.
A také, zajímalo mě,
proč Bůh vytvořil duše?
Proč jen neponechal
duše nevytvořené?
Proč... Zdá se to jako příliš
utrpení a práce.
Proč vytvořil duše,
a začal s tím?
Prostě se to stalo.
Prostě se to stalo?
Ano. Co jste si myslela? –
Bůh tam sedí sám,
o samotě? Kvůli čemu?
Víte? Prostě se to stalo.
Duše nestrádají.
Vaše tělo, vaše mysl
trpí. Ano?
Ale utrpení pro vás,
myslím, příliš mnoho práce.
Nevnímejte to.
Ptala jste se ostatních
zdali cítí utrpení z
vychovávání dětí?

Cítí,
ale přesto to chtějí dělat.
Někteří lidé mají jedno dítě
říkají, „Víc už ne,“
a později mají
druhé a třetí.
A všechno to milují, ne?
To je strádání i
pro matku, ale
ona takto nepřemýšlí.
Strádá,
ví, že strádá, ale má
to ráda. To je v pořádku.
Někteří lidé nechtějí
být jen manžely
celé dny.
Rádi mají děti.
Možná je Bůh také
takový, ano? (Ano.)
Prostě se to stalo, víte?
Bůh má obrovitou sílu,
a síla vyšla,
prostě se to stvořilo samo.
Mluvila jsem o tom
již v Maďarsku, (Ano.)
tvorivá síla, ano?
Tady. Ano.
Mohu mluvit Španělsky?
Samozřejmě. (Děkuji.)
Jen neplačte.
Můžete překládat,
sestro? (Ano.) Ano, dobrá.
Jdeme na to.
Od našeho zasvěcení,
jsme můj manžel a já
cítily potřebu
šířit vegetariánství.
Od chvíle našeho,
mého manžela a mého
zasvěcení, jsme chtěli
šířit vegetariánství.
V naší zemi,
což je Mexiko,
je mnoho zeleniny,
a mnoho ovoce,
ale není tam mnoho
vegetariánského jídla. Mnoho
vegetariánského masa.
V naší zemi, Mexiku,
je mnoho zeleniny,

<p>ale ne mnoho vegetariánskeho jídla. (Ano.) Môj manžel pripravil nejaké vegánske hamburgery a priniesli sme ich do škôl, aby sme šírili vegánstvo. Môj manžel pripravil (vegánske) hamburgery, a rozdistribuovali ich do škôl. To znamená, že ich predávali alebo dávali zadarmo? Nie, predávali. (Predávali. Dobre.) Veľmi lacno. (Áno, lacno. Rozumiem, áno.) Ale v tých školách, tí, čo predávajú hamburgery s mäsom zo zvierat, robili veľký nátlak a zakázali vegánske hamburgery. Povedali deťom, aby ich nekupovali, a aby kupovali tie s mäsom zvierat, aj keď deti dávali prednosť tým druhým. Ale v tých školách, kde sa deťom podávajú mäsové hamburgery, im robili veľké problémy a snažili sa presvedčiť deti, aby si kupovali mäsové hamburgery. Mala by ich robiť len toľko, koľko dokáže predať a nemusí ich predávať iba v školách. Nech ich predáva aj na iných miestach – trochu v školách, trochu niekde inde, a trochu na inom mieste. Áno, urobili sme to, Majsterka, aj v obchodoch. Urobili aj to. Takže aká je otázka? Teraz to chceme skúsiť znovu. Rada by som ale vedela, Majsterka,</p>	<p>čo robíme zle? Chceli by to skúsiť znovu, ale hlavne chce vedieť, kde je chyba, čo robia zle. Nie, nič nie je zle. Chyba je v spoločnosti. Ľudia boli príliš klamaní. Takže ak v tom chcete zotrvať, pokračujte, ale robte to v menšom množstve, zakaždým po troche, až kým nenarastie počet zákazníkov. Urobte len malé množstvo, ako domácu výrobu, rodinný štýl, a dajte trochu tu, trochu tam, takým spôsobom. Pomaly. A spolu s tým dávajte leták „Alternatívny spôsob života“. Alebo najskôr rozdáajte „Alternatívny spôsob života“, ľudia si na to zvyknú a potom začnite pomaly... Je to bolestivý proces, to vám hovorím, áno. Je to bolestivé. Viete, keď sledujem napríklad Supreme Master Television, a my všetci sme, všetko je rovnako zosynchronizované, cítim sa fajn, dobre, veľmi dobre. A niekedy keď musím zrazu prepnúť na inú TV, aby som si pozrela nejaké správy a tam vidím, že berú jahniatko a zabíjajú ho, že vraždia kravu kvôli takej a onakej oslave, takej a takej obete, tak moje srdce upadáva. Cítim sa ako... A spôsob,</p>	<p>akým to robia, je taký, že ich udierajú do nosa, viete? (Áno.) Akoby nemali žiaden cit, žiaden vzťah k tomu zvieratú – žiadnu ľútosť, nič! Len ich vytiahnu za nohu, hodia ich na nákladiak a podobne, potom ich idú zabiť a celú cestu sa smejú. A ja mám pocit, akoby som narazila do steny v tomto svete, ale aj tak sa musím snažiť. Robíte, čo môžete. (Ďakujem Vám.) Ak sa cítite príliš unavení, tak prestaňte a možno to urobte inokedy, vo veľmi malom množstve. Možno urobte štyri vegánske hamburgery a buďte na štyroch rôznych miestach. Alebo len jeden prvý, dobre? A ak to ten človek zje a zavolá vám: „Urobte ďalší.“ „Okej!“ „Fajn, ihneď prídte.“ Čerstvé, viete? „Už ideme!“ A potom ich pošlete. Alebo len umiestnite reklamu na vegetariánske obchody alebo nejakú školu: „Ak chcete vegetariánske, zdravé jedlo, súcitné jedlo, kontaktujte ma na takom a takom čísle. Objednávajte na veľké oslavy alebo len pre seba. Ak si objednáte viac než 5, dostanete zľavu 1 %!“ Niečo také. Urobte si z toho zábavu. Nakreslite nejaký obrázok a dajte ho tam.</p>
--	--	---

A ak si objedajú,
tak ich vyrobíte. (Dobre.)
Ak si neobjedajú,
tak na to zabudnite,
ak je to príliš ťažké,
až to tej miery.
Boh ale ocení vaše úsilie.
A aj keď prídete
o svoje podnikanie,
získate Nebo, dobre?
Takže je len na vás,
či budete pokračovať a či nie.
Nechcem, aby ste
príliš psychicky trpeli.
Prísť o niečo
je veľmi smutné,
a prísť o podnikanie, viete,
a nebyť úspešný v niečom,
čo robíte,
je veľmi smutná vec.
Nechcem, aby ste boli
smutní. Ak sa ale
rozhodnete pokračovať,
a vytrváte v tom, možno to
jedného dňa bude fungovať.
Vo Fínsku bol jeden pár,
o ktorom som vám
už hovorila.
Počas prvého roku
vyrábali veľa vecí
a chodili to všade predávať,
no len čo ľudia počuli
„vegetariánske“,
utiekli preč.
Nechceli sa na to
ani len pozrieť.
Teraz ale predávajú veľa
a žijú z toho.
Predávajú asi iba
pár mesiacov,
viete,
pár dní každý mesiac,
alebo len v zime alebo v lete,
nejako tak,
a potom z toho žijú
celý rok.
Así aj nejakí
Aulačania (Vietnamci)
v Oregone
a iných mestách v Amerike

chodia predávať
na veľké stretnutia,
na veľké výstavy
a podobne –
niektoré dni alebo týždne,
alebo počas niektorých
mesiacov, kedy je veľa
výstav a zhromaždení –
viete
tisíce ľudí –
a potom tam jednoducho
umiestnia svoj vozík
a predávajú to len v tom
období a potom z toho žijú
celý rok.
Zakaždým,
rozdávame letáky na sedadlá
na týchto podujatiach.
Dobre. Tak to môžete na tých
podujatiach aj predávať.
Ak môžete mať malý vozík,
ak je to dovolené
vo vašej krajine. Ak nie,
požiadajte o povolenie
a privezte svoj vozík
do tých oblastí.
Alebo ak máte dodávku,
viete, otvorte dodávku
a predávajte to
za dodávkou.
Pripravte hotové jedlo
a len ho ohrievajte
na malej piecke a podobne,
jednoduché,
niečo ako hotdog,
a potom to tam predávajte
tým tisícom alebo
desaťtisícim ľuďmi.
Možno si to niekoľko
tisíc ľudí kúpi,
alebo aspoň 100 ľudí
si to kúpi. Choďte tam,
kde je veľký trh, tam začnite,
aby ste na začiatku získali
pocit: „Fajn, je to úspešné!“
a potom neskôr
môžete zdolať tú horu.
Pôjdete späť do vašej školy
alebo kdekoľvek to už bolo.
Dobre? Najskôr musíte

urobiť niečo,
čo bude úspešné, áno?
Nerobte si to hneď
na začiatku ťažké.
(Dobre.) Ano?
Myslela som si, že možno
to nebolo naším osudom
robiť tú prácu
a preto to bolo také ťažké.
Myslela si, že to možno
nebolo jej osudom,
aby robila tú prácu.
Nikto nemá osud,
aby niečo robil.
Ďakujem Vám, Majsterka.
Robte, čo chcete, áno?
Robte, čo chcete,
čo si myslíte,
že je dobré pre ostatných,
a pre vás.
Musíte ale naplánovať
stratégiu, dobre?
Ak chcete ísť na trh,
tiež musíte ten trh poznať,
chápate?
Choďte na veľké podujatie,
kde sú desiatky tisíc ľudí,
tam si niekto kúpi
vaše veci,
prinajmenšom 50
alebo 100.
A potom už pocítite úspech.
A potom pomaly,
pomaly takým spôsobom,
a priláka to viac ľudí,
a neskôr viac a viac
a vy sa budete cítiť
úspešnejšia. Dobre?
Nezameriavajte sa
na nejakú maličkú školu,
kde je veľmi málo ľudí, viete,
a možnože
nemáte spriaznenie
s tou ťažkou školou,
tak choďte niekam inam.
Nesnažte sa ísť hlavou proti
múru, ak sa ten múr nehýbe.
Keď sa nepohne tá stena,
tak sa pohnite vy,
viete, premiestnite sa.

Dobre? (Áno.)
Neradím vám, aby ste stále narážali do tej steny. Ak je to príliš ťažké, choďte niekam inam. (Ďakujem Vám, Majsterka.)
Dobre, čo ešte?
Áno, tá žena alebo muž... áno, poďme. V našom centre teraz máme jednu sestru, ktorá už je dosť stará a viackrát ležala v nemocnici, a prestala chodiť do meditačného centra (Áno.) a pýtal som sa jej na to... A môžem povedať, že je stále veľmi úprimná, (Áno.) ale v jej situácii sa často stane, že nemedituje celé dve a pol hodiny. (Rozumiem.)
A má kvôli tomu zlý pocit a preto nepríde. Povedzte jej, aby sa netrápila, nech príde vždy, keď môže. Nech aj tak príde. (Áno.)
Dobre. Ďakujem, Majsterka. Nech príde aj tak, pretože spolu s ostatnými ľuďmi bude meditovať viac.
Dobre? (Fajn.)
Viac ju to povzbudí. Určite.
Čím viac vynecháva, tým slabšou sa stáva (Iste.) a tým menej bude meditovať. Áno, dobre?
Dobre, ďakujem Majsterka. Spoločná meditácia znamená, že ste vo svojom živle, viete, sú tam všetci podporujúci ľudia a potom budete silnejší. Ona potrebuje byť viac so skupinou, obzvlášť keď je taká slabá. A na to ste tam.

Choďte ju navštíviť, všetci alebo niektorí z vás a povedzte jej:
„Radi ťa privítame späť, nerob si starosti. To je len taká situácia, možno si chorá alebo niečo také. Len k nám znovu príď a bude sa ti dariť lepšie, keď budeš silnejšia.“
Dobre? V poriadku. Dáma. Majsterka, zaujímaloby ma, či vám môžem dať vedieť, čo sa deje v Taliansku. V minulosti sme urobili dva video semináre...
Áno, viem, boli ste veľmi usilovní. Áno.
Vlastne je nás na tú prácu len pár. (Viem.)
Neustále sa rozprávame telefonicky a cez internet, ale skutočne nám chýba sila spoločnej meditácie, pretože sme roztrúsení po celom Taliansku. (Rozumiem.)
A nedostáva sa nám tej sily, (Rozumiem.) ktorú cítime, že ostatné centrá získavajú, viete, jednoducho zo spoločnej práce. Rozumiem.
Ale pomaly, pomaly, cítime, že vďaka tým video seminárom sa ľudia skutočne začínajú zaujímať. (Áno!) (Áno.) Som rada, že tam vôbec je niekto ako vy, takže pozerajte sa na slnečnú stranu ulice. Vidíte, aspoň niektorí z vás prichádzajú. (Fajn.)
Ide vám to dobre. Len robte video semináre a ktokoľvek príde, ten príde.

Kto nepríde, ten nepríde. Dobre?
Dobre. Budeme sa len prosto snažiť zo všetkých síl. Áno, robte čokoľvek, na čo sa cítite, (Dobre.) ak to zvládnete (Dobre.) a ak si to môžete dovoliť. Niekedy máte príliš veľa práce, alebo je vás málo. Robte, čo môžete, dobre? (Dobre.) Pre seba, pre zábavu, fajn? (Fajn.) Pre zábavu. A ostatní, ktorí vám nepomáhajú, prichádzajú o niečo, ale nevedia o tom. Nielen v tomto živote, ale v Nebi. A netrápte sa kvôli nim. (Dobre.)
Dobre? Áno.
Môžem sa vás spýtať aj ďalšiu otázku? (Iste.)
Keď hovoríme o zábave, zdá sa mi, že sa nedokážem zabávať ako ostatní ľudia. Beriem veci príliš vážne. Áno, pozrite, už plačete, viem. Takže čo by som pre vás mala urobiť? Aspoň sa usmievate. Tak vám neskôr poviem nejaký vtip. Čo teraz?
Dobre. Nie, ide len o to, že... Fajn, ale aj tak, akú zábavu chcete mať v tomto prípade, v tomto živote? (Nie.) Akú zábavu tu vôbec máme? Okrem toho, keď tu sedíme spoločne, tak nevidím nikde žiadnu zábavu. Všetko je len ilúzia, naozaj. Alebo ste si mysleli, že ste našli dievča, absolútne krásne, vyzerá,

že je milá a romantická:
 „Chcem... Myslím si,
 že s ňou budem mať
 dobrý vzťah,“
 a potom po pár dňoch,
 po pár týždňoch...
 A to isté, vy nájdete muža,
 a ste osamelá,
 tak si pomyslite:
 „Fajn, ak budem mať muža,
 bude mi pomáhať,
 a budem šťastnejšia,
 energetickejšia,
 budem viac milovať život
 a urobím v živote
 viac práce,
 alebo zmením svoj život.
 On ma bude dopĺňať...“
 a to všetko.
 To všetko sú len reči.
 Keď spolu zostanete
 pár dní, pár týždňov,
 pár mesiacov
 a uvidíte druhú stránku veci,
 bude to znovu nanič.
 Všetko je len klam, áno?
 Len to tam visí,
 vyzerá to dobre –
 „všetok ten lesk,
 to nie je zlato“, viete?
 A potom si pomyslite:
 „Ak to budem mať,
 budem šťastnejšia.“
 Alebo: „Ak budem mať
 ten dom, budem šťastnejší.
 Ak budem mať to auto,
 budem viac sám sebou.
 Ak budem mať toho muža,
 bude sa cítiť úplnejšia.“
 Všetko je to len klam,
 klamlivá hra.
 V tomto svete
 na všetkom strácame.
 Väčšinou nevyhrávame.
 Je to ako kasíno.
 Alebo lotéria, viete?
 Vyhrá len 1 alebo 2 ľudia,
 zvyšok len neustále utráca
 a utráca.
 Rozumiete?

Áno, rozumiem.
 Aj tak tu nie je veľa zábavy.
 Akú zábavu chcete mať?
 Povedzte mi a ja to možno
 budem môcť zariadiť.
 Nie, ide len o to, že...
 (Viac koláčikov
 z vegánskeho mäsa.)
 (Čože?) Viac koláčikov
 z vegánskeho mäsa.
 Videla som vás robiť ich
 (Viac koláčikov
 z vegánskeho mäsa... viem.)
 na Supreme Master TV.
 Môžete si ich robiť aj vy.
 Áno.
 Je to ľahké. Čo drahá?
 Áno. Len vás počúvam
 hovorievať, ako sú
 zasvätení šťastní a...
 Oni sú šťastní! (Áno.)
 Ale nevyhľadávajú
 zábavu.
 Oni vedia,
 že v tomto svete
 nie je príliš veľa zábavy.
 Sú jednoducho spokojní
 vo svojom vnútri.
 Aká vec by vás rozveselila?
 Myslím, že som nemala
 povedať „zábava“.
 Myslím len cítiť sa
 spokojná a šťastná
 s vecami, tak ako sú.
 Dobre, povedzte mi.
 Aká je vaša rodinná situácia.
 Vaša práca?
 Ste šťastná v práci,
 v rodine?
 Čo vám spôsobuje ťažkosti?
 Vlastne nemám žiaden
 problém. (Tak prečo...)
 Len vidím, na všetko sa
 pozerám ako na prácu.
 Takže mám
 dve malé deti,
 majú 5 a 7 rokov.
 Mám manžela, ktorý ma
 veľmi podporuje,
 ale nepraktikuje. (Áno.)

Je vegetarián.
 Takže to ide dobre.
 (Rozumiem.)
 Nemám sa na čo sťažovať.
 Len ma zaujíma, no,
 prečo nevyzerám byť
 (Šťastná?) veselá
 ako ostatní ľudia.
 Možno pracujete
 príliš tvrdo. (Dobre.)
 Viete, rodina je náročná.
 Viete,
 mať deti je náročné.
 Neustále len dávate,
 dávate, dávate,
 a možno potrebujete
 prestávku alebo niečo také.
 Nechajte niekoho,
 nech sa pre zmenu
 postará o vás, áno? (Áno.)
 Napríklad dobrý manžel,
 podporujúci manžel
 nie je všetko,
 pretože možno hovorí:
 „Dobre, drahá, urob to.
 Si dobrá, dobrá, dobrá!“
 Ale neurobí toho veľa,
 aby vám pomohol,
 ani vás neprekvapí
 žiadnou zábavnou aktivitou.
 Všetko musíte
 zorganizovať vy.
 Ste matkou pre všetkých,
 vrátane svojho manžela.
 Neustále mu musíte variť,
 upratovať po ňom,
 hovoriť mu, čo treba urobiť.
 Alebo mu dokonca hovoriť,
 že potrebujete pobozkať,
 povedať mu, že potrebujete
 jeho rameno, keď ste smutná.
 Nerobí to automaticky.
 Niektorí muži
 nie sú pozorní,
 nie sú dostatočne citliví
 k vašim citom,
 možno je jedným z nich.
 Podporuje vás,
 nerobí nič zlého –
 nehrá hazardné hry,

nepozerala sa
po ostatných ženách,
napríklad.
Možno nie je
dosť romantický.
Možno berie všetko, čo má,
ako samozrejmosť.
Možno od vás očakáva,
že budete vždy variť.
Možno očakáva,
že sa vždy ujmete vedenia.
Neustále musíte uvažovať
za vás oboch,
čo treba robiť.
Nikdy neurobí nič,
čím by vás prekvapil,
alebo trochu potešil,
alebo aby vzal do úvahy,
že potrebujete pauzu,
alebo aby ste aj vy raz mali
pocit, že sa o vás niekto stará,
na chvíľku,
alebo bez žiadania,
bez toho, aby ste hovorili:
„Drahý, som unavená.“
Viete?
Rozumiete mi?
Áno.
Bez toho, aby ste ho prosili:
„Môžeš dnes navariť?“
Niektorí manželia sú takí.
Neprekvapia vás.
Sú takí nudní.
Sú dobrí.
Nie sú zlí.
Nie sú zlí takým spôsobom,
že by boli sukničkári,
dokonca jedia vegetariánsky,
ale okrem toho
sa nič iné nedeje.
A vy ste pravdepodobne
príliš unavená...
Nie, nie, nežartujem.
Ste asi príliš unavená z toho,
že iniciatíva musí ísť
vždy od vás,
že vždy musíte byť vodcom,
že stále musíte byť matkou,
áno?
Nevadím vám to.

Ste milujúca a láskavá,
áno, ale niekedy
potrebujete prestávku,
a podporujúci manžel
vám vždy neumožní pauzu,
ktorú potrebujete.
Dá vám všetko,
len nie to, čo potrebujete.
Možno robí veci pekne,
ale vtedy,
keď to nepotrebujete,
a keď to potrebujete,
neurobí to, áno?
Nepoškrabká vás tam,
kde to svrbí. (Presne.)
A vy ste už unavená,
že mu to musíte hovoriť,
viete?
Niekedy sa príliš bojíte
mu to povedať, áno?
Niekedy ste príliš unavená,
aby ste mu to povedali
a niekedy,
ak mu to poviete,
potom vás to už nepoteší,
napríklad keď ho musíte
požiadať o bozk,
poprosiť o objatie,
potom to už nie je zábava.
Potom vám to dáva
ako dobročinnosť
a vy sa tam cítite
ako žobrák.
Takže muži, chlapi,
počúvajte ma.
Nežartujem, dobre?
Ženy, vaša žena
alebo vaša matka,
nie sú nepremožiteľné, áno?
Nie sú nepremožiteľné.
Sú milé,
sú dobré,
sú láskavé,
sú starostlivé,
ale nie sú nepremožiteľné.
Viete, nie sú večne
neporaziteľné, áno?
Niekedy majú svoj deň,
sú unavené,
sú vyčerpané,

z neustáleho dávania.
Takže jej pripravte
nejaké prekvapenie.
Požiadajte ju, aby s vami
išla na večeru, áno?
Uvarťe jej.
Aj keď nenavaráte
veľmi dobre,
bude šťastná –
ale musíte to vycítiť.
Nevarte vtedy,
keď už si ona
vyhŕňa rukávy
a snaží sa urobiť pre všetkých
perfektný koláčik,
a vtedy poviete:
„Ja navarím.“
Nie, nie. Urobte to vtedy,
keď to ona potrebuje, dobre?
Urobte správnu vec
v správnom čase.
Pretože správna vec
v nesprávnom čase
je tiež nesprávna.
A nesprávna vec
v správnom čase
je ešte horšia.
Áno, niektorí muži
nie sú dostatočne citliví.
Podporovať neznamená
vždy tleskať so slovami:
„Chod' na to, drahá!
Zabi sa!“
Prekvapte ju, dobre?
Objímte ju, pobožkajte ju,
viete? Myslím, skutočne,
úprimne, oceňte
jej tvrdú prácu, ktorú robí
pre vás a pre rodinu, áno?
Pretože žena
väčšinou vidí všetko,
robí všetko
a muži si to sotva všimnú.
Niekedy je unavená
z dávania, viete?
Nie unavená z dávania
ale príliš vyčerpaná,
a potrebuje nejaké rameno,
na ktorom sa môže vyplakať,
potrebuje objatie, viete,

potrebuje prekvapiť večerou.
Dobre, vezmite ju do kina,
alebo ju zoberte von,
robiť niečo, čo má rada.
Viete, ak má rada,
keď jej niekto uvarí,
tak jej niečo uvaríte.
Alebo jej kúpte niečo pekné,
a prineste jej to
alebo povedzte láskavé slová
a objímte ju
a zároveň jej aj naozaj
fyzicky pomôžte, áno?
Prekvapte ju niečím,
čo má rada.
Nemyslím diamanty
a podobne, ale viete,
aj drobnosť sa počíta.
Navarte jej,
keď je unavená.
Niekedy jej prineste
raňajky do postele.
Pomasírujte jej nohy,
urobte jej masáž tela.
Pripravte jej teplý kúpeľ,
viete, keď príde domov po
celodennej ťažkej práci.
Len jej pripravte teplý kúpeľ
a podobne, áno?
Alebo jej urobte čaj.
Uvarte jej večeru a čakajte ju.
Urobte oheň, áno?
Urobte niečo,
čo je útulné a milé,
príjemné a láskavé, áno?
Áno, takým spôsobom,
ako to ona robí pre vás.
Milujete ju,
pretože dobre varí,
a stará sa o rodinu.
Tak ako ju milujete, tak
ako to robí ona, urobte to vy.
Nemyslím každý deň –
keď to potrebuje,
z času na čas.
Ona to ocení
a okamžite budete jej bohom.
Aj keby ste už mali 90 rokov,
a nemali žiadne zuby,
bude vás milovať.

Pretože pozrime sa na to,
čo vám ešte zostalo
po dlhoročnom manželstve?
Posteľné záležitosti
sú už menej vzrušujúce,
áno?
Všetko, čo máte, je len práca,
práca jeden pre druhého,
každý deň sa pozeráte
na rovnakého človeka.
A každým dňom
viacej plešatiete.
Plešatiete, starnete
a ona tiež.
A niekedy
sa už necíti milovaná,
pretože sa o ňu
už viac nestaráte.
Alebo ona niekedy hovorí
a vy len sledujete televíziu:
„Strieľaj, strieľaj, človeče!
Strieľaj!“
Rozprávate sa s futbalistom,
viete?
„Môj Bože!
To bola ale hlúpa strela!
Hrozné.“
Viete, takto,
a diaľkové ovládanie.
Takže podporujúci manžel,
ako podporujúci?
Možno preto
ste vysilená – cítite sa
nemilovaná, zanedbávaná.
Nikto vám nerobí nič zlé,
ale nikto vám nerobí
ani nič dobré.
Deti sú ešte veľmi malé.
Deti sú ešte veľmi malé.
Môžu vás len objasť
a potom sa spýtajú:
„Mama, čo je na večeru?“
A manžel to isté.
Berie to ako samozrejmosť.
Väčšina manželov berie svoje
ženy ako samozrejmosť,
to, že varí,
že upratuje,
že udržiava dom,
a tak to proste je.

Nie je to tak, áno?
Človek je človek.
Ženy nie sú nepremožiteľné,
áno? V skutočnosti ženy
nie sú také silné ako muži.
Takže niekedy potrebuje
malú pauzu.
Alebo jej povedzte:
„Fajn, choď von,
rob, čo chceš.“
Alebo jej dajte
nejaké peniaze navyše:
„Choď si dnes kúpiť
niečo, čo chceš.
Ja navarím.
Postarám sa o deti.
Len mi povedz, čo mám
robiť, urob mi zoznam
a ja to všetko urobím.
Choď sa zabaviť
so svojou priateľkou
alebo rob čokoľvek.“
Nie je to len to.
Urobte jej masáž,
objímte ju,
pobozkajte ju,
ako na začiatku, áno?
Možno to nemôžete robiť
každý deň, ale urobte to
hlavne vtedy, keď to ona
potrebuje. Dobre? Ak to
dokázate robiť každý deň,
potom je to skutočne dobré.
Povedzte manželovi, aby
si vypočul Franka Sinatru.
Je to pre mňa alebo
pre Franka Sinatru?
Pre Vás!
Pretože on bol Talian, nie?
(Áno.) Sú piesne,
ktoré naspieval krásne.
„Povedz jej, že ju miluješ.
Povedz jej dnes,
že ju miluješ.“
„S jedným bozkom či dvoma
bude jej deň slnečný.“
„Daj jej dôvod žiť.
Ona potrebuje lásku,
ktorú dávaš ty.“
„Vždy sa podelíš,

Titul: TV_1909_Skutočné vlastníctvo duchovných praktikujúcich_I

vždy si starostlivý,
urobíš všetko.
Keď ťa niekto miluje tak,
ako ťa milujem ja.“